

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2628/07
31.10.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Јованке Кажих и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Задруге "АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БВ адвокат, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 4144/05 од 7.5.2007. године, у седници одржаној 31.10.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 4144/05 од 7.5.2007. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П.бр.812/05 од 27.6.2005. године, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу исплати новчани износ од 366.033,78 динара са законском затезном каматом од 21.5.2005. године па до исплате. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 113.145,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. 4144/05 од 7.5.2007. године, делимично је усвојена жалба туженог па је приеначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев преко износа од 158.900,10 динара са законском затезном каматом, а у делу одлуке о трошковима парничног поступка тако да свака странка сноси трошкове целог парничног поступка док је у осталом делу одбијена жалба и потврђена првостепена пресуда у делу којим је тужбени захтев усвојен до износ од 158.900,10 динара, са законском затезном каматом од 21.5.2005. године па до исплате.

Против пресуде Окружног суда тужени је благовремено изјавио ревизију због биртне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији туженог у смислу члана 403. и 401. став 2. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може поднети.

Тужилац је у овом имовинско правном спору, у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, поднео тужбу 29.8.1996. године ради исплате износа од 11.341,88 динара. Поднеском од 27.6.2005. године тужилац је прецизирао тужбени захтев истичући потраживање у износу од 366.033,78 динара.

Преиначење тужбе у смислу члан 194. ЗПП је промена истоветности захтева, повећање постојећег или истицање другог захтева уз постојећи, па се дозвољеност ревизије цени према одредбама ЗПП које су важиле на дан преиначења тужбе.

Према одредбама члана 394. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС",бр.125/04), који је ступио на снагу 23.2.2005. године, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази износ од 500.000,00 динара. Камата, парнични трошкови, уговорна казна и остала споредна потраживања у смислу члана 29. став 2. ЗПП се не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде 158.900,10 динара, а тужба је преиначена после 23.2.2005. године, ревизија туженог изјављена против наведене другостепене пресуде није дозвољена у смислу члана 394. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

